



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Epitome Tribvnalis Sacramentalis Reverendissimi Patris  
Petri Marchantii**

**Zurmöllen, Heinrich**

**Neuhusii, 1677**

Art. 1. De vera Nobilitate

**urn:nbn:de:hbz:466:1-9734**

ve ignorantia sive malitia id faciat, totius  
damni causa existit.

7. Peccant mortaliter qui in re gravis mo-  
menti vel tacent, vel respectu aliquo hu-  
mano fluctuant, vel adulazione & placendi  
pruritu dicunt bonum malum & malum  
bonum; aut ita adulterant sermones suos  
ut æquivoce potius sua consilia proponant  
quam resolutorie, ne displiceant, qui simi-  
liter de damno tenentur.

8. Peccant qui in re gravis momenti per-  
functorie & præcipitanter sua consilia  
præstant, non attendentes aut rei impor-  
tantiam, aut mediorum infirmitatem, unde  
potius rem eventui futuro, immo & peri-  
culo exponunt, quam vere suis consiliis  
juvent.

## TITVLVS TERTIVS.

### *De Nobilibus.*

#### Articulus Primus.

##### *De vera Nobilitate.*

1. **N**obilitas à Doctoribus in quatuor  
species dividitur. 1. Nobilitas su-  
perna-

pernaturalis : quæ consistit in supernaturalibus Dei donis, & maxime gratia gratum faciente qua juxta S. Petrum 2. Petr. 1. *Efficimur divinae consortes naturæ, & quæ filij Dei renascimur.*

2. Nobilitas naturalis : quæ consistit in donis quibusdam naturalibus & virtutibus acquisitis , ex quibus homo redditur cæteris excellentior , & proinde aptus ut aliis præficiatur , sive ut multitudini imperet.

3. Nobilitas mixta : quæ partim ex studio virtutis, ac naturalibus donis, partim ex dignitate aliqua politica sive gradu provenit. Nimirum quia persona donis naturalibus & virtute praestans, nobili gradu in Republica donatur, ut cum ad magistratum , vel gradus aliquos quibus nobilitas assignata est, assumitur.

4. Nobilitas politica : quæ trahitur à majoribus virtute Claris, quibus ob præstantiam virtutum, dignitas aliqua præeminenſis designata fuit , sive populi concessione, sive Principum judicio , sive rerum magnarum bene gestarum Excellentia præ-

P 2 valente,

valente, his enim tribus fere modis nobilitas in Politicis & Civilibus primum acquisita est: & quia communiter filii Parentum indolis & virtutum Hæredes habentur, nobilitate generis filii à majoribus nobilibus nati nobiles habentur, & nobilitatem cum sanguine acquirunt. In hac vero nobilitate si virtute destituta sit, non multum gloriandum, quamvis pròdolor in mundo commune sit. Dicit enim S. Gregor. Orat. in laudem Hieron. Philos. in principio. Neq; nostrum est (ait) ac ne Philosophi quidem eam generis claritatem admirari, quæ à fabulis & sepulchris, supercilioq; jam pridem corrupto ac putrefacto manat: nec eam quæ sanguine ac diplomatis comparatur, quippe quam noctes afferrant, ac Regum ignobilium quoq; fortasse manus, Nobilitatem, velut quiddam aliud imperantium atq; decernentium: sed eam deum nobilitatem intelligo, quam pietas vi-  
tae q; sanctimonia, assensusq; ad primarium illud bonum, ex quo originem traximus, insculpsit. Item S. Gregor. Orat: invent: in Maximum: circa medium: est triplex (inquit)

quit) generis consideratio: aliud enim superne Originem traxit: quo omnes per aque Nobiles sumus, quippe ad imaginem Dei Creati: aliud à carne proficiscitur: quo quidem haud scio an quisquam nobilis dici possit, cum id totum corruptione conficiatur: aliud à virtute vel vicio agnoscitur: de quarto vero genere quatenus nude politicum est, subjunxit; quartum illud nobilitatis genus quod in Principum diplomatibus edictisq; consistit, tum illo loco ac pretio habeo, cum pictam formæ Elegantiam laudandam dixero: Simiamque ob id revereri cæpero, quod Leo esse iussa sit.

## Articulus Secundus.

### De Obligatione Nobilium.

**D**uo quæ ad Regimen populi spe-  
ctant in Nobilibus Vasallis distin-  
guenda sunt: unum est propria jurisdi-  
ctio & Dominium in Provincias, sive do-  
minia hæreditaria, sive quæ possident, &  
eorum subditos sive dominiorum Incolas.  
Alterum est dependentia quædam à Rege  
sive supremo Principe, quibus tanquam

P 3. eorum